

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 355

гр. Ловеч , 02.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ в закрито заседание на втори юни,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА
Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ТАТЯНА МИТЕВА Въззивно частно
гражданско дело № 20214300500232 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.413, ал.2 от ГПК.

Подадена е частна жалба вх. № 1325/ 29.04.2020 година (клеимо 27.04.2021 година) „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Рачо Казанджията“ 7, представлявано от С. Х. Б. и Г.Н.П., чрез адв. И. М. Л., вписан в АК - София, с личен № 1600458510, с адрес за съобщения и кореспонденция: гр.Варна, бул. „Мария Луиза № 21, ет.2, срещу Разпореждане №415/26.03.2021г., постановено по ч. гр. д. № 20214320100193 по описа на РС – Луковит, с което е отхвърлено заявление за издаване на заповед за изпълнение в частта за разноските, представляващи адвокатско възнаграждение от 300 лева, като счита същото за незаконосъобразно и неправилно, поради което моли да бъде отменен. Изтъква, че да постанови обжалваното разпореждане, съдът е приел, че заявителят не е доказал реалното заплащане на претендираното адвокатско възнаграждение. Разноските за правна защита са разходи за производството и включват възнаграждението за един адвокат, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Посочва, че договорът за правна помощ и съдействие се сключва между клиент и адвокат, като писмената форма е за доказване. С него се удостоверява, както че разноските са договорени, така и че са заплатени. В договора за правна помощ следва да бъде указан вида на плащане. Когато възнаграждението е заплатено в брой, този факт следва да бъде отразен в договора за правна помощ, а самият договор да е приложен по делото.

В този случай той има характер на разписка, с която се удостоверява, че

страната не само е договорила, но и заплатила адвокатското възнаграждение.

Изтъква, че в процесния случай договорът за правна защита е представен с депозираното заявление по чл.410 от ГПК, посочен е размерът на договореното възнаграждение и, че е платено в брой. Счита, че са всички предпоставки, за да се приеме, че адвокатското възнаграждение реално е заплатено, позовава се на т.1 от Тълкувателно решение №6/2012 от 06.11.2013 г. на ВКС.

Счита, за дори да се приеме, че е нарушен Закона за счетоводството, не може да се откаже присъждане на разноски. Отказът за присъждането им е нарушение на правото на защита, определено като едно от основните конституционни права - чл. 56 от КРБ. Нито законът, нито задължителна практика поставя изискване договорът за правна защита да е в определена форма. Изготвянето му в писмен вид на хартия в свободна форма не може да бъде разглеждано като заобикаляне на закона. Позовава се на съдебна практика. Сочи, че от изложеното Разпореждане № 415/ 26.03.2021г. е постановено в противоречие на закона и практиката на ВКС, поради което е неправилно.

Моли да бъде отменено атакуваното разпореждане, в частта, в която е отхвърлена претенцията за разноски, представляващи адвокатско възнаграждение от 300,00 лева, като неправилно и присъдени в полза на „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД, ЕИК *** сторените в производството по ч.гр.д. № 20204320100193 разноски за адвокатско възнаграждение в пълния претендиран размер от 300,00 лева.

Съдът, след като обсъди доказателствата по делото и разгледа жалбата, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимирана страна, в законоустановения за това срок и при спазване на изискванията за редовност по чл. 260 - 261 от ГПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Производството е образувано по повод подадено от „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД, ЕИК *** заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК против длъжника Т. С. Р., ЕГН *****, от град Луковит, Община Луковит, Област Ловеч, ул. „Св.св. Кирил и Методий“ № 16, за вземане в размер на 137.54 лева главница, 18.42 лева – лихва от 28.11.2019 година до 23.03.2021 година по договор за поръчителство от 07.11.2014 година между „А1 България“ ЕАД, ЕИК 131468980, и „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД, ЕИК ***, за обезпечаване задълженията на абонати, сключили с „А1 България“ ЕАД, ЕИК 131468980, договор за продажба на изплащане. Посочено е, че поради неплащане на дължими по договор за продажба на

изплащане, сключен на 03.10.2018 година, от страна на длъжника Т. С. Р., на основание чл. 143 от ЗЗД и чл. 2.2.4 от Договора за поръчителство от 07.11.2014 година, „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД, ЕИК ***, в качеството си на поръчител уведомили длъжникът, че ще изпълнят вместо него задължението му към „А1 България“ ЕАД, ЕИК 131468980. Твърди се, че поради неплащане от страна на длъжника, на 21.11.2019 година, „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД, ЕИК ***, заплатило на „А1 България“ ЕАД, ЕИК 131468980, сумата от 137.54 лева. Претендира се за плащане на сумата в размер на 137.54 лева главница, 18.42 лева – лихва от 28.11.2019 година до 23.03.2021 година, както и 325 лева съдебно деловодни разноски, от които 25 лева д.т. и 300 лева, адв. възнаграждение.

С разпореждане № 415/ 26.03.2021 година заповедният съд е уважил заявлението по чл.410 от ГПК по отношение на претендираните суми и разноските в размер на 25 лева, като е отхвърлил същото относно претенцията за разноски в размер на 300 лева адв. възнаграждение. Мотивирал се е, че не е доказано реално плащане, предвид липсата на изискуеми реквизити на договора за правна помощ, като документ удостоверяващ плащането по смисъла на ЗСч и ЗДДФЛ, каквото е задължението на адвокатите, като самоосигуряващи се лица.

Съгласно разпоредбата на чл. 78 от ГПК при уважаване на претенцията на страната се присъждат заплатените за производството разноски. В т.1 на ТР № 6 от 6.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, се приема, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, само когато страната реално е заплатила възнаграждението и в договора следва да е вписан начина на плащане. При уговорка за плащане по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка.

В конкретния случай към заявлението е приложен договор за правна помощ от 18.03.2021 г., в който е уговорено възнаграждение в размер на 300 лева. Отражено е още, че сумата от 300 лева е внесена в брой.

Настоящата инстанция счита, че с оглед начина на договарянето на възнаграждението се касае до субект, упражняващ свободна професия по см. на §1, т. 29 от ДР на ЗДДФЛ, респ. е самоосигуряващо се лице и данъчно задължено по ЗДДФЛ. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал.2 от ЗДДФЛ във връзка с придобитите доходи следва да издава документ съдържащ реквизитите на чл. 6, ал.3 от ЗСч. В случая разписката, обективизирана в договора за правна помощ не съдържа тези данни, поради което не може да бъде прието, че доказано реалното плащане по договора.

Предвид гореизложеното настоящият състав приема, че атакуваното

разпореждане на РС-Луковит е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 415/ 26.03.2021 година, постановено по ч.гр.д. № 20204320100193 по описа на РС-Луковит, в частта, в която е отхвърлено искането на „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Рачо Казанджията“ 7, представлявано от С. Х. Б. и Г.Н.П., чрез адв. И. М. Л., вписан в АК - София, с личен № 1600458510, с адрес за съобщения и кореспонденция: гр.Варна, бул. „Мария Луиза № 21, ет.2 , против Т. С. Р., ЕГН *****, от град Луковит, Община Луковит, Област Ловеч, ул. „Св.св. Кирил и Методий“ № 16, за присъждане на съдебни разноси за платено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____